

HEMLANDET.

ALLMÄNNA NYHETER.

Statistik af fisk. Statens lifmedelskommission anbereder hos k. m. utom utnämmande till kommissionen redan nu af 1,250,000 kr. för inköp af fisk.

En glädjebud för jordbruket. Den tredje af de från England fragna chillesalpetersterna har nu anlänt till Sverige. Denna sista last omfattar 3,500 ton.

Slutrop på Riksgrensbanan. På Riksgrensbanan har i dagarna verkställt slutrop med de elektriska anläggningarna, hvilka utgjorde ett stort utlägg.

Värnplikten till jordbruksarbetet. Genom en ny utgård generalorder har bestämts att värnpliktiga kunna beviljas högst sex dagars tjänstedlighet för biträde med värbet i jordbruket.

Statistiska beaktningar. K. m. har den 19 april 1917, förordnat om beslag i inom landet befintliga fisk, saltade eller torrade fisk, samt alla slag, linnor af järntråd, kalfvasslar eller dragen, af rund form, glutenin eller vaxlin.

61 säckar skandinväsk post förordade. Danska generalpoststyrelsen ägde, att 61 säckar brevpost från New York till Köpenhamn gått förordade vid ångaren "Laconia" torpedering den 25 febr. i år.

Kådgästningsförbudet utfärdat. Sedan riksdagen godkändt den k. propositionen om förbud mot offentlig kådgästning på annars mark, har k. m. nu bestämt att förbudet i fråga skall trädla i kraft redan den 20 inrevarande månad.

Andrakammarhögrens ledning. Till ordförande inom landtmannas och borgarpartiets förordade efter ex cellensen Lindman har utsetts h. Hans Andersson i Skivar. Till ledare för i förordade efter excellensen Lindman utgåva förra statens Vänner.

Brännvinstillverkningen i Sverige under mars 1917 pågick vid 15 brännerier och omfattade 827,628 liter af normalstycka mot 5,798,764 lit. samma tid i fjol. Sedan bränneriärendet början den 1 oktober 1916 har tillverkningsvärdet utgjort 16,167,792 lit. mot 25,205,155 lit. ett år tidigare samma tid.

Ny bränslekalkulation. Regeringen har i dagarna beslutat upprätta en ny statens bränslekalkulation under benämning 1917 års bränslekalkulation med uppgift att sörja för tillfredsställelse af minsta af den enskilda hushållningsförbrukningen af afven af industriens och transportmedlens behöf af bränsle.

Ransonerings af läkemedel. Läkemedelskommissionen har utfärdat föreskrifter om ransonerings af Sveriges viktigaste läkemedel. Denna ransonerings gällde emellertid endast apotekens kunder, dvs. allmänheten. För allmänhetens s. k. handköp gälla dock, som bekant, redan en del ransoneringsbestämmelser, vidtagna af Apotekarsocieteten.

Kommunalkatteformen. Inom den närmaste tiden lära de af 1910 tillkallade sakkunniga komma att offentliggöra betänkande rörande reform i fråga om kommunalkatteväsendet. Betänkandet innehåller bl. a. bestämmelser angående fastighetsskatt, afkastningsskatt samt kommunal skatt, och förmogenhetsskatt med tillhörande tillämpningsanvisningar.

Till ordförande i statsutskottet efter statsminister Swartz har i dagarna valts utskottets tillfälliga vice ordförande, hr Axel Ekman, Mo gård. Till vice ordförande valdes bruksgården O. M. Strömberg. I utskottet ingått såsom ordinarie ledare möter efter hr Swartz och Hans Selsson, förvarande suppleanterna öfverdirektör Widell och greve Posse.

Försvarens östskustbataljonen. Den försvarens östskustbataljonen har nu återkommit. Tidigt morgon morgon knackade han på hos en familj boende en mil utanför Hårnäs. Då han inträdde var han synnerligen utmattad, men dock fullt redig. Han garna i en lada i närheten, där han blev utslagen. Något motiv till det skedd ha han ej uppgift.

Arméns öfningar. Riksdagens kammar sammanträdde i dagarna, hvar vid först förtogs bl. a. följande öfningar: Första kammarkammar beslutat öka anslaget till arméns fört och förtjänstförläggningen från 600,000 till 775,000 kr. medan andra kammarkammar beslutat öka anslaget till arméns fört från 189 röst (59-130) mot 164 (85-79) beslut riksdagen i enlighet med andra kammarkammar mening bevilja det lägre beloppet.

Ett uttalande som slutade med döden. Kronolänsman, Hultgren i Ånundsjö har för meddelat hvaraf döden följt häktat extra brottaren P. Nilsson i Västerås. Nilsson hade misshandlat en arbetare K. U. Karlsson så illa att denne aflidit på väg till Akademiskt sjukhus i Uppsala. Valde förordas ha verkställts med en kup, nyckel, men den häktade gör gällande att han slagit Karlsson endast med knuten hand.

Den nya katekesen. Katekeskommissionen har nyligen till k. m. ingifvit förslag till ny kateketisk lärobok. Nämndens nu framlagda förslag blir titeln "Vår kristna tro framställt i anslutning till Martin Luthers lilla katekes" och omfattar tre häften. Så

som titeln angiver, af i läroboken skaffa sig tillräckligt af kvävegodning. Sedan försäkras produktionen av kvävegodning öfverensstämmande med kvävet i luftväg och kalk- och tillverknings lär kunna högst betydligt ökas. Svårare synes det varit att få välförhållande inom landet. Man väntar vissa förhoppningar på de nu pågående djupborrningarna i Skåne, där man tänkt sig finna saltlager, motsvarande de i norra Tyskland. För närvarande är vi emellertid, liksom andra länder, hänvisade till Tyskland, och där gör man ingen svårighet att exportera.

Expropriationslagen antagen. Lagutskottet hade tillstyrkt k. m. förslag till lag om expropriation m. m. i första kammarkammar utträdde på onsdagen hr Trygger (h.), hvilken näste erbjöds, att lagen icke i allt fäst den lydelse, som öfverensstämde med de principer, hvilka tal, representerade. Yrkade dock bifall. Justitieministern redogjorde i kort för lagens innehåll och förklarade sig finna, att de ändringar utskottet vidtagit i k. m. förslag var af mindre väsentlig natur. Tal. hoppades, att den nya expropriationslagen skulle visa sig vara ett godt verk. Härpå var debatten afslutad, och utskottets hemställan bifölls utan votering. Rörande reservationen uppstod en kort debatt, vid hvilken bl. a. hr Klefbeck (s.) sade sig anse, att den sociala expropriationen var af lika stor betydelse som den af utskottet tillstyrkt. Det gäller att bereda torpare, borgare, arrendatorer och andra trygga för fogarärrätt till jordbruk. Tillfredsställelse af detta befall för samhället af den största vikt och skall verkliga till att höja jordbruket. Hr Alexanderson (l.) ville göra gällande, att här afses ett ingrepp i den enskildes ägarerätt, som har en rent hufvudsakligen karaktär och afsest att ställa den enskildes fullständigt rättslösa gentemot det allmänna anspråk. De önskemål, som här uppställas, måste lösas i annan ordning, efter noggrann utredning och med tillfredsställelse garantier för medborgaren. Härpå beslut kammarkammar afslå de motionen, som hänförelse reservationen afgränsad. Debatten öppnades i andra kammarkammar af justitieministern, hvilken framhöll, att frågan om expropriationslagstiftning länge stått på dagordningen. Expropriationsförordningen af stor betydelse, och då nu gällande expropriationslag tillkom 1866 säger det sig sjelft att den icke motsvarar de fordringar man ställer på expropriationslagstiftningen. Statsrådet erinrade om att det nu föreliggande förslaget nästan i alla delar öfverensstämde med det som förelades förra årets riksdag, men hvilat riksdagen då icke vill tillfälligt afskilt behandla, och uttryckte förhoppningen, att lagen måtte bli en eng sådan och fylla de kraf som man ställer på densamma. Öfriga talare voro hr Pettersson i Lidköping (h.), Schotte (l.) Persson, i Norrköping, samt hr Lindhagen, hvilken hoppades, att den sol som uppgått i öster skall lysa och värma afven i detta land, så att man icke skall anse det som en uppgörelse, att folket beredes tillfälle att få stå på en bit mark i det egna landet. Kammarkammar beslut därefter bifalla utskottets förslag i samtliga punkter.

Den kommunala rösträttsreformen under debatt. Hufvudparten af kammarkammar uppmärksamhet och tid tog sig sammanträdde i dagarna i anslutning af konstitutionsutskottets betänkande rörande förslagen om reform af den kommunala rösträtten. Frågan gällde, om den graderade röstkalkulation skulle slopas eller icke, om inskränkning skulle ske i rätten att rösta med fullmakt o. s. v. De skil för reformerna, som under debatten anfördes, voro främst att den 40 gradiga skalan vore en örtviss, att personlighetsprincipen i detta fall volite de enda rikliga liksom vid de politiska valen till andra kammarkammar, att det vore nödvändigt att demokratisera första kammarkammar, hvilken i vilja på den kommunala röstkalkulationen skulle undergrävas en sund kommunal hushållning förklarades alldeles ogörliga. De främsta talarna i andra kammarkammar för denna åskänning voro hr Edén och Branting, båda i vidlyftiga och skarpa framföranden. Särskildt var hr Branting skarp i tonen, och gång på gång framhöll han, att hufvudsaken var att bryta första kammarkammar makt. Hufvudparten hade bl. a. på händerna ute i världen såsom varande tecken för reformens motståndare. I samma riktning som hr Branting talade med större eller mindre utförlighet socialdemokraterna Hallén, Lindhagen, Venneström, Fabian, Månsson, fl. De tre senare, alla tillhörande den socialdemokratiska åstern, voro missnöjda med den kompromiss, som förordades af hr Branting och Edén och som gick ut på att den rösträtt. Man borde afven kräva allmän kommunal rösträtt. I första kammarkammar framfördes vänerpunktens af bl. a. radikalerna Maria Holberg och von Sverig, samt Olaf Olsson, socialdemokrat, och hr Fredrik Ström följde Fabian, Månssons åsikter. Afven hr Waldén betonade, att det måste kraftigt till för att bryta första kammarkammar motstånd. Försvaret för de bestående förhållandena fördes i första kammarkammar bl. a. af hr von Geijer, som i ett utförligt framförande utvecklade de moderata syn på de ifrågakvarande spösmålen. I andra kammarkammar voro hufvudtalarna för den moderata uppfattningen hr Hildbrandt, Räf och Carl Persson i Stalbrunn. Såsom var för fört, stann

att från den inberaka industrien skaffa sig tillräckligt af kvävegodning. Sedan försäkras produktionen av kvävegodning öfverensstämmande med kvävet i luftväg och kalk- och tillverknings lär kunna högst betydligt ökas. Svårare synes det varit att få välförhållande inom landet. Man väntar vissa förhoppningar på de nu pågående djupborrningarna i Skåne, där man tänkt sig finna saltlager, motsvarande de i norra Tyskland. För närvarande är vi emellertid, liksom andra länder, hänvisade till Tyskland, och där gör man ingen svårighet att exportera.

Expropriationslagen antagen. Lagutskottet hade tillstyrkt k. m. förslag till lag om expropriation m. m. i första kammarkammar utträdde på onsdagen hr Trygger (h.), hvilken näste erbjöds, att lagen icke i allt fäst den lydelse, som öfverensstämde med de principer, hvilka tal, representerade. Yrkade dock bifall. Justitieministern redogjorde i kort för lagens innehåll och förklarade sig finna, att de ändringar utskottet vidtagit i k. m. förslag var af mindre väsentlig natur. Tal. hoppades, att den nya expropriationslagen skulle visa sig vara ett godt verk. Härpå var debatten afslutad, och utskottets hemställan bifölls utan votering. Rörande reservationen uppstod en kort debatt, vid hvilken bl. a. hr Klefbeck (s.) sade sig anse, att den sociala expropriationen var af lika stor betydelse som den af utskottet tillstyrkt. Det gäller att bereda torpare, borgare, arrendatorer och andra trygga för fogarärrätt till jordbruk. Tillfredsställelse af detta befall för samhället af den största vikt och skall verkliga till att höja jordbruket. Hr Alexanderson (l.) ville göra gällande, att här afses ett ingrepp i den enskildes ägarerätt, som har en rent hufvudsakligen karaktär och afsest att ställa den enskildes fullständigt rättslösa gentemot det allmänna anspråk. De önskemål, som här uppställas, måste lösas i annan ordning, efter noggrann utredning och med tillfredsställelse garantier för medborgaren. Härpå beslut kammarkammar afslå de motionen, som hänförelse reservationen afgränsad. Debatten öppnades i andra kammarkammar af justitieministern, hvilken framhöll, att frågan om expropriationslagstiftning länge stått på dagordningen. Expropriationsförordningen af stor betydelse, och då nu gällande expropriationslag tillkom 1866 säger det sig sjelft att den icke motsvarar de fordringar man ställer på expropriationslagstiftningen. Statsrådet erinrade om att det nu föreliggande förslaget nästan i alla delar öfverensstämde med det som förelades förra årets riksdag, men hvilat riksdagen då icke vill tillfälligt afskilt behandla, och uttryckte förhoppningen, att lagen måtte bli en eng sådan och fylla de kraf som man ställer på densamma. Öfriga talare voro hr Pettersson i Lidköping (h.), Schotte (l.) Persson, i Norrköping, samt hr Lindhagen, hvilken hoppades, att den sol som uppgått i öster skall lysa och värma afven i detta land, så att man icke skall anse det som en uppgörelse, att folket beredes tillfälle att få stå på en bit mark i det egna landet. Kammarkammar beslut därefter bifalla utskottets förslag i samtliga punkter.

Den kommunala rösträttsreformen under debatt. Hufvudparten af kammarkammar uppmärksamhet och tid tog sig sammanträdde i dagarna i anslutning af konstitutionsutskottets betänkande rörande förslagen om reform af den kommunala rösträtten. Frågan gällde, om den graderade röstkalkulation skulle slopas eller icke, om inskränkning skulle ske i rätten att rösta med fullmakt o. s. v. De skil för reformerna, som under debatten anfördes, voro främst att den 40 gradiga skalan vore en örtviss, att personlighetsprincipen i detta fall volite de enda rikliga liksom vid de politiska valen till andra kammarkammar, att det vore nödvändigt att demokratisera första kammarkammar, hvilken i vilja på den kommunala röstkalkulationen skulle undergrävas en sund kommunal hushållning förklarades alldeles ogörliga. De främsta talarna i andra kammarkammar för denna åskänning voro hr Edén och Branting, båda i vidlyftiga och skarpa framföranden. Särskildt var hr Branting skarp i tonen, och gång på gång framhöll han, att hufvudsaken var att bryta första kammarkammar makt. Hufvudparten hade bl. a. på händerna ute i världen såsom varande tecken för reformens motståndare. I samma riktning som hr Branting talade med större eller mindre utförlighet socialdemokraterna Hallén, Lindhagen, Venneström, Fabian, Månsson, fl. De tre senare, alla tillhörande den socialdemokratiska åstern, voro missnöjda med den kompromiss, som förordades af hr Branting och Edén och som gick ut på att den rösträtt. Man borde afven kräva allmän kommunal rösträtt. I första kammarkammar framfördes vänerpunktens af bl. a. radikalerna Maria Holberg och von Sverig, samt Olaf Olsson, socialdemokrat, och hr Fredrik Ström följde Fabian, Månssons åsikter. Afven hr Waldén betonade, att det måste kraftigt till för att bryta första kammarkammar motstånd. Försvaret för de bestående förhållandena fördes i första kammarkammar bl. a. af hr von Geijer, som i ett utförligt framförande utvecklade de moderata syn på de ifrågakvarande spösmålen. I andra kammarkammar voro hufvudtalarna för den moderata uppfattningen hr Hildbrandt, Räf och Carl Persson i Stalbrunn. Såsom var för fört, stann

Att från den inberaka industrien skaffa sig tillräckligt af kvävegodning. Sedan försäkras produktionen av kvävegodning öfverensstämmande med kvävet i luftväg och kalk- och tillverknings lär kunna högst betydligt ökas. Svårare synes det varit att få välförhållande inom landet. Man väntar vissa förhoppningar på de nu pågående djupborrningarna i Skåne, där man tänkt sig finna saltlager, motsvarande de i norra Tyskland. För närvarande är vi emellertid, liksom andra länder, hänvisade till Tyskland, och där gör man ingen svårighet att exportera.

Expropriationslagen antagen. Lagutskottet hade tillstyrkt k. m. förslag till lag om expropriation m. m. i första kammarkammar utträdde på onsdagen hr Trygger (h.), hvilken näste erbjöds, att lagen icke i allt fäst den lydelse, som öfverensstämde med de principer, hvilka tal, representerade. Yrkade dock bifall. Justitieministern redogjorde i kort för lagens innehåll och förklarade sig finna, att de ändringar utskottet vidtagit i k. m. förslag var af mindre väsentlig natur. Tal. hoppades, att den nya expropriationslagen skulle visa sig vara ett godt verk. Härpå var debatten afslutad, och utskottets hemställan bifölls utan votering. Rörande reservationen uppstod en kort debatt, vid hvilken bl. a. hr Klefbeck (s.) sade sig anse, att den sociala expropriationen var af lika stor betydelse som den af utskottet tillstyrkt. Det gäller att bereda torpare, borgare, arrendatorer och andra trygga för fogarärrätt till jordbruk. Tillfredsställelse af detta befall för samhället af den största vikt och skall verkliga till att höja jordbruket. Hr Alexanderson (l.) ville göra gällande, att här afses ett ingrepp i den enskildes ägarerätt, som har en rent hufvudsakligen karaktär och afsest att ställa den enskildes fullständigt rättslösa gentemot det allmänna anspråk. De önskemål, som här uppställas, måste lösas i annan ordning, efter noggrann utredning och med tillfredsställelse garantier för medborgaren. Härpå beslut kammarkammar afslå de motionen, som hänförelse reservationen afgränsad. Debatten öppnades i andra kammarkammar af justitieministern, hvilken framhöll, att frågan om expropriationslagstiftning länge stått på dagordningen. Expropriationsförordningen af stor betydelse, och då nu gällande expropriationslag tillkom 1866 säger det sig sjelft att den icke motsvarar de fordringar man ställer på expropriationslagstiftningen. Statsrådet erinrade om att det nu föreliggande förslaget nästan i alla delar öfverensstämde med det som förelades förra årets riksdag, men hvilat riksdagen då icke vill tillfälligt afskilt behandla, och uttryckte förhoppningen, att lagen måtte bli en eng sådan och fylla de kraf som man ställer på densamma. Öfriga talare voro hr Pettersson i Lidköping (h.), Schotte (l.) Persson, i Norrköping, samt hr Lindhagen, hvilken hoppades, att den sol som uppgått i öster skall lysa och värma afven i detta land, så att man icke skall anse det som en uppgörelse, att folket beredes tillfälle att få stå på en bit mark i det egna landet. Kammarkammar beslut därefter bifalla utskottets förslag i samtliga punkter.

Den kommunala rösträttsreformen under debatt. Hufvudparten af kammarkammar uppmärksamhet och tid tog sig sammanträdde i dagarna i anslutning af konstitutionsutskottets betänkande rörande förslagen om reform af den kommunala rösträtten. Frågan gällde, om den graderade röstkalkulation skulle slopas eller icke, om inskränkning skulle ske i rätten att rösta med fullmakt o. s. v. De skil för reformerna, som under debatten anfördes, voro främst att den 40 gradiga skalan vore en örtviss, att personlighetsprincipen i detta fall volite de enda rikliga liksom vid de politiska valen till andra kammarkammar, att det vore nödvändigt att demokratisera första kammarkammar, hvilken i vilja på den kommunala röstkalkulationen skulle undergrävas en sund kommunal hushållning förklarades alldeles ogörliga. De främsta talarna i andra kammarkammar för denna åskänning voro hr Edén och Branting, båda i vidlyftiga och skarpa framföranden. Särskildt var hr Branting skarp i tonen, och gång på gång framhöll han, att hufvudsaken var att bryta första kammarkammar makt. Hufvudparten hade bl. a. på händerna ute i världen såsom varande tecken för reformens motståndare. I samma riktning som hr Branting talade med större eller mindre utförlighet socialdemokraterna Hallén, Lindhagen, Venneström, Fabian, Månsson, fl. De tre senare, alla tillhörande den socialdemokratiska åstern, voro missnöjda med den kompromiss, som förordades af hr Branting och Edén och som gick ut på att den rösträtt. Man borde afven kräva allmän kommunal rösträtt. I första kammarkammar framfördes vänerpunktens af bl. a. radikalerna Maria Holberg och von Sverig, samt Olaf Olsson, socialdemokrat, och hr Fredrik Ström följde Fabian, Månssons åsikter. Afven hr Waldén betonade, att det måste kraftigt till för att bryta första kammarkammar motstånd. Försvaret för de bestående förhållandena fördes i första kammarkammar bl. a. af hr von Geijer, som i ett utförligt framförande utvecklade de moderata syn på de ifrågakvarande spösmålen. I andra kammarkammar voro hufvudtalarna för den moderata uppfattningen hr Hildbrandt, Räf och Carl Persson i Stalbrunn. Såsom var för fört, stann

Att från den inberaka industrien skaffa sig tillräckligt af kvävegodning. Sedan försäkras produktionen av kvävegodning öfverensstämmande med kvävet i luftväg och kalk- och tillverknings lär kunna högst betydligt ökas. Svårare synes det varit att få välförhållande inom landet. Man väntar vissa förhoppningar på de nu pågående djupborrningarna i Skåne, där man tänkt sig finna saltlager, motsvarande de i norra Tyskland. För närvarande är vi emellertid, liksom andra länder, hänvisade till Tyskland, och där gör man ingen svårighet att exportera.

Expropriationslagen antagen. Lagutskottet hade tillstyrkt k. m. förslag till lag om expropriation m. m. i första kammarkammar utträdde på onsdagen hr Trygger (h.), hvilken näste erbjöds, att lagen icke i allt fäst den lydelse, som öfverensstämde med de principer, hvilka tal, representerade. Yrkade dock bifall. Justitieministern redogjorde i kort för lagens innehåll och förklarade sig finna, att de ändringar utskottet vidtagit i k. m. förslag var af mindre väsentlig natur. Tal. hoppades, att den nya expropriationslagen skulle visa sig vara ett godt verk. Härpå var debatten afslutad, och utskottets hemställan bifölls utan votering. Rörande reservationen uppstod en kort debatt, vid hvilken bl. a. hr Klefbeck (s.) sade sig anse, att den sociala expropriationen var af lika stor betydelse som den af utskottet tillstyrkt. Det gäller att bereda torpare, borgare, arrendatorer och andra trygga för fogarärrätt till jordbruk. Tillfredsställelse af detta befall för samhället af den största vikt och skall verkliga till att höja jordbruket. Hr Alexanderson (l.) ville göra gällande, att här afses ett ingrepp i den enskildes ägarerätt, som har en rent hufvudsakligen karaktär och afsest att ställa den enskildes fullständigt rättslösa gentemot det allmänna anspråk. De önskemål, som här uppställas, måste lösas i annan ordning, efter noggrann utredning och med tillfredsställelse garantier för medborgaren. Härpå beslut kammarkammar afslå de motionen, som hänförelse reservationen afgränsad. Debatten öppnades i andra kammarkammar af justitieministern, hvilken framhöll, att frågan om expropriationslagstiftning länge stått på dagordningen. Expropriationsförordningen af stor betydelse, och då nu gällande expropriationslag tillkom 1866 säger det sig sjelft att den icke motsvarar de fordringar man ställer på expropriationslagstiftningen. Statsrådet erinrade om att det nu föreliggande förslaget nästan i alla delar öfverensstämde med det som förelades förra årets riksdag, men hvilat riksdagen då icke vill tillfälligt afskilt behandla, och uttryckte förhoppningen, att lagen måtte bli en eng sådan och fylla de kraf som man ställer på densamma. Öfriga talare voro hr Pettersson i Lidköping (h.), Schotte (l.) Persson, i Norrköping, samt hr Lindhagen, hvilken hoppades, att den sol som uppgått i öster skall lysa och värma afven i detta land, så att man icke skall anse det som en uppgörelse, att folket beredes tillfälle att få stå på en bit mark i det egna landet. Kammarkammar beslut därefter bifalla utskottets förslag i samtliga punkter.

Den kommunala rösträttsreformen under debatt. Hufvudparten af kammarkammar uppmärksamhet och tid tog sig sammanträdde i dagarna i anslutning af konstitutionsutskottets betänkande rörande förslagen om reform af den kommunala rösträtten. Frågan gällde, om den graderade röstkalkulation skulle slopas eller icke, om inskränkning skulle ske i rätten att rösta med fullmakt o. s. v. De skil för reformerna, som under debatten anfördes, voro främst att den 40 gradiga skalan vore en örtviss, att personlighetsprincipen i detta fall volite de enda rikliga liksom vid de politiska valen till andra kammarkammar, att det vore nödvändigt att demokratisera första kammarkammar, hvilken i vilja på den kommunala röstkalkulationen skulle undergrävas en sund kommunal hushållning förklarades alldeles ogörliga. De främsta talarna i andra kammarkammar för denna åskänning voro hr Edén och Branting, båda i vidlyftiga och skarpa framföranden. Särskildt var hr Branting skarp i tonen, och gång på gång framhöll han, att hufvudsaken var att bryta första kammarkammar makt. Hufvudparten hade bl. a. på händerna ute i världen såsom varande tecken för reformens motståndare. I samma riktning som hr Branting talade med större eller mindre utförlighet socialdemokraterna Hallén, Lindhagen, Venneström, Fabian, Månsson, fl. De tre senare, alla tillhörande den socialdemokratiska åstern, voro missnöjda med den kompromiss, som förordades af hr Branting och Edén och som gick ut på att den rösträtt. Man borde afven kräva allmän kommunal rösträtt. I första kammarkammar framfördes vänerpunktens af bl. a. radikalerna Maria Holberg och von Sverig, samt Olaf Olsson, socialdemokrat, och hr Fredrik Ström följde Fabian, Månssons åsikter. Afven hr Waldén betonade, att det måste kraftigt till för att bryta första kammarkammar motstånd. Försvaret för de bestående förhållandena fördes i första kammarkammar bl. a. af hr von Geijer, som i ett utförligt framförande utvecklade de moderata syn på de ifrågakvarande spösmålen. I andra kammarkammar voro hufvudtalarna för den moderata uppfattningen hr Hildbrandt, Räf och Carl Persson i Stalbrunn. Såsom var för fört, stann

Att från den inberaka industrien skaffa sig tillräckligt af kvävegodning. Sedan försäkras produktionen av kvävegodning öfverensstämmande med kvävet i luftväg och kalk- och tillverknings lär kunna högst betydligt ökas. Svårare synes det varit att få välförhållande inom landet. Man väntar vissa förhoppningar på de nu pågående djupborrningarna i Skåne, där man tänkt sig finna saltlager, motsvarande de i norra Tyskland. För närvarande är vi emellertid, liksom andra länder, hänvisade till Tyskland, och där gör man ingen svårighet att exportera.

Expropriationslagen antagen. Lagutskottet hade tillstyrkt k. m. förslag till lag om expropriation m. m. i första kammarkammar utträdde på onsdagen hr Trygger (h.), hvilken näste erbjöds, att lagen icke i allt fäst den lydelse, som öfverensstämde med de principer, hvilka tal, representerade. Yrkade dock bifall. Justitieministern redogjorde i kort för lagens innehåll och förklarade sig finna, att de ändringar utskottet vidtagit i k. m. förslag var af mindre väsentlig natur. Tal. hoppades, att den nya expropriationslagen skulle visa sig vara ett godt verk. Härpå var debatten afslutad, och utskottets hemställan bifölls utan votering. Rörande reservationen uppstod en kort debatt, vid hvilken bl. a. hr Klefbeck (s.) sade sig anse, att den sociala expropriationen var af lika stor betydelse som den af utskottet tillstyrkt. Det gäller att bereda torpare, borgare, arrendatorer och andra trygga för fogarärrätt till jordbruk. Tillfredsställelse af detta befall för samhället af den största vikt och skall verkliga till att höja jordbruket. Hr Alexanderson (l.) ville göra gällande, att här afses ett ingrepp i den enskildes ägarerätt, som har en rent hufvudsakligen karaktär och afsest att ställa den enskildes fullständigt rättslösa gentemot det allmänna anspråk. De önskemål, som här uppställas, måste lösas i annan ordning, efter noggrann utredning och med tillfredsställelse garantier för medborgaren. Härpå beslut kammarkammar afslå de motionen, som hänförelse reservationen afgränsad. Debatten öppnades i andra kammarkammar af justitieministern, hvilken framhöll, att frågan om expropriationslagstiftning länge stått på dagordningen. Expropriationsförordningen af stor betydelse, och då nu gällande expropriationslag tillkom 1866 säger det sig sjelft att den icke motsvarar de fordringar man ställer på expropriationslagstiftningen. Statsrådet erinrade om att det nu föreliggande förslaget nästan i alla delar öfverensstämde med det som förelades förra årets riksdag, men hvilat riksdagen då icke vill tillfälligt afskilt behandla, och uttryckte förhoppningen, att lagen måtte bli en eng sådan och fylla de kraf som man ställer på densamma. Öfriga talare voro hr Pettersson i Lidköping (h.), Schotte (l.) Persson, i Norrköping, samt hr Lindhagen, hvilken hoppades, att den sol som uppgått i öster skall lysa och värma afven i detta land, så att man icke skall anse det som en uppgörelse, att folket beredes tillfälle att få stå på en bit mark i det egna landet. Kammarkammar beslut därefter bifalla utskottets förslag i samtliga punkter.

Den kommunala rösträttsreformen under debatt. Hufvudparten af kammarkammar uppmärksamhet och tid tog sig sammanträdde i dagarna i anslutning af konstitutionsutskottets betänkande rörande förslagen om reform af den kommunala rösträtten. Frågan gällde, om den graderade röstkalkulation skulle slopas eller icke, om inskränkning skulle ske i rätten att rösta med fullmakt o. s. v. De skil för reformerna, som under debatten anfördes, voro främst att den 40 gradiga skalan vore en örtviss, att personlighetsprincipen i detta fall volite de enda rikliga liksom vid de politiska valen till andra kammarkammar, att det vore nödvändigt att demokratisera första kammarkammar, hvilken i vilja på den kommunala röstkalkulationen skulle undergrävas en sund kommunal hushållning förklarades alldeles ogörliga. De främsta talarna i andra kammarkammar för denna åskänning voro hr Edén och Branting, båda i vidlyftiga och skarpa framföranden. Särskildt var hr Branting skarp i tonen, och gång på gång framhöll han, att hufvudsaken var att bryta första kammarkammar makt. Hufvudparten hade bl. a. på händerna ute i världen såsom varande tecken för reformens motståndare. I samma riktning som hr Branting talade med större eller mindre utförlighet socialdemokraterna Hallén, Lindhagen, Venneström, Fabian, Månsson, fl. De tre senare, alla tillhörande den socialdemokratiska åstern, voro missnöjda med den kompromiss, som förordades af hr Branting och Edén och som gick ut på att den rösträtt. Man borde afven kräva allmän kommunal rösträtt. I första kammarkammar framfördes vänerpunktens af bl. a. radikalerna Maria Holberg och von Sverig, samt Olaf Olsson, socialdemokrat, och hr Fredrik Ström följde Fabian, Månssons åsikter. Afven hr Waldén betonade, att det måste kraftigt till för att bryta första kammarkammar motstånd. Försvaret för de bestående förhållandena fördes i första kammarkammar bl. a. af hr von Geijer, som i ett utförligt framförande utvecklade de moderata syn på de ifrågakvarande spösmålen. I andra kammarkammar voro hufvudtalarna för den moderata uppfattningen hr Hildbrandt, Räf och Carl Persson i Stalbrunn. Såsom var för fört, stann

Att från den inberaka industrien skaffa sig tillräckligt af kvävegodning. Sedan försäkras produktionen av kvävegodning öfverensstämmande med kvävet i luftväg och kalk- och tillverknings lär kunna högst betydligt ökas. Svårare synes det varit att få välförhållande inom landet. Man väntar vissa förhoppningar på de nu pågående djupborrningarna i Skåne, där man tänkt sig finna saltlager, motsvarande de i norra Tyskland. För närvarande är vi emellertid, liksom andra länder, hänvisade till Tyskland, och där gör man ingen svårighet att exportera.

Expropriationslagen antagen. Lagutskottet hade tillstyrkt k. m. förslag till lag om expropriation m. m. i första kammarkammar utträdde på onsdagen hr Trygger (h.), hvilken näste erbjöds, att lagen icke i allt fäst den lydelse, som öfverensstämde med de principer, hvilka tal, representerade. Yrkade dock bifall. Justitieministern redogjorde i kort för lagens innehåll och förklarade sig finna, att de ändringar utskottet vidtagit i k. m. förslag var af mindre väsentlig natur. Tal. hoppades, att den nya expropriationslagen skulle visa sig vara ett godt verk. Härpå var debatten afslutad, och utskottets hemställan bifölls utan votering. Rörande reservationen uppstod en kort debatt, vid hvilken bl. a. hr Klefbeck (s.) sade sig anse, att den sociala expropriationen var af lika stor betydelse som den af utskottet tillstyrkt. Det gäller att bereda torpare, borgare, arrendatorer och andra trygga för fogarärrätt till jordbruk. Tillfredsställelse af detta befall för samhället af den största vikt och skall verkliga till att höja jordbruket. Hr Alexanderson (l.) ville göra gällande, att här afses ett ingrepp i den enskildes ägarerätt, som har en rent hufvudsakligen karaktär och afsest att ställa den enskildes fullständigt rättslösa gentemot det allmänna anspråk. De önskemål, som här uppställas, måste lösas i annan ordning, efter noggrann utredning och med tillfredsställelse garantier för medborgaren. Härpå beslut kammarkammar afslå de motionen, som hänförelse reservationen afgränsad. Debatten öppnades i andra kammarkammar af justitieministern, hvilken framhöll, att frågan om expropriationslagstiftning länge stått på dagordningen. Expropriationsförordningen af stor betydelse, och då nu gällande expropriationslag tillkom 1866 säger det sig sjelft att den icke motsvarar de fordringar man ställer på expropriationslagstiftningen. Statsrådet erinrade om att det nu föreliggande förslaget nästan i alla delar öfverensstämde med det som förelades förra årets riksdag, men hvilat riksdagen då icke vill tillfälligt afskilt behandla, och uttryckte förhoppningen, att lagen måtte bli en eng sådan och fylla de kraf som man ställer på densamma. Öfriga talare voro hr Pettersson i Lidköping (h.), Schotte (l.) Persson, i Norrköping, samt hr Lindhagen, hvilken hoppades, att den sol som uppgått i öster skall lysa och värma afven i detta land, så att man icke skall anse det som en uppgörelse, att folket beredes tillfälle att få stå på en bit mark i det egna landet. Kammarkammar beslut därefter bifalla utskottets förslag i samtliga punkter.

Den kommunala rösträttsreformen under debatt. Hufvudparten af kammarkammar uppmärksamhet och tid tog sig sammanträdde i dagarna i anslutning af konstitutionsutskottets betänkande rörande förslagen om reform af den kommunala rösträtten. Frågan gällde, om den graderade röstkalkulation skulle slopas eller icke, om inskränkning skulle ske i rätten att rösta med fullmakt o. s. v. De skil för reformerna, som under debatten anfördes, voro främst att den 40 gradiga skalan vore en örtviss, att personlighetsprincipen i detta fall volite de enda rikliga liksom vid de politiska valen till andra kammarkammar, att det vore nödvändigt att demokratisera första kammarkammar, hvilken i vilja på den kommunala röstkalkulationen skulle undergrävas en sund kommunal hushållning förklarades alldeles ogörliga. De främsta talarna i andra kammarkammar för denna åskänning voro hr Edén och Branting, båda i vidlyftiga och skarpa framföranden. Särskildt var hr Branting skarp i tonen, och gång på gång framhöll han, att hufvudsaken var att bryta första kammarkammar makt. Hufvudparten hade bl. a. på händerna ute i världen såsom varande tecken för reformens motståndare. I samma riktning som hr Branting talade med större eller mindre utförlighet socialdemokraterna Hallén, Lindhagen, Venneström, Fabian, Månsson, fl. De tre senare, alla tillhörande den socialdemokratiska åstern, voro missnöjda med den kompromiss, som förordades af hr Branting och Edén och som gick ut på att den rösträtt. Man borde afven kräva allmän kommunal rösträtt. I första kammarkammar framfördes vänerpunktens af bl.